

Lacrima Bucuriei și Bucuria Lacrimii

Su smerenie și multe frământări, am dat viață acestei cărți, care este despre Preasfințitul Vasile Flueraș, socotind că sfiala celor ce-și puteau asuma, imediat după *marea-i trecere*, această datorie de conștiință colectivă are justificare. Însă, oricâte circumstanțe am oferi, îmi pare nespus de rău că am „întârziat”, deși, acum, am re trăit cu maximă intensitate icoanele scrise pe „tablele de carne” (2 Corinteni 3, 3) ale atâtor inimi, cu aceleași simțăminte, pe care nu le poți rosti în cuvinte și nici exprima prin gesturi, doar mistuite în focul iubirii, chiar dacă au trecut patru ani!

Odată început acest demers, cu binecuvântarea cuvenită, l-am înțeles ca și cum aș avea în față un fel de *puzzle* ori, mai potrivit spus, un mozaic (bizantin), pe care trebuie să-l construiesc din piesele ce-mi sunt la îndemână, deși rămân încă multe răzlețite, uitate sau lipsă, ori doar amânate. Minune! Este uimitor să vezi cum toate „frânturile” – crâmpiele de gând și amintire – sunt într-o complemen-

„Iubirea ta mi te-a făcut minune...”

taritate desăvârșită. Toate textele de față au personalitate, dar sunt în același duh, au aceeași viziune, într-o unitate perfectă, parcă le-ar fi scris același autor. Clar, același: Părintele Vasile! De aici și titlul: „Iubirea ta mi te-a făcut minune...” (2 Regi 1, 26).

Vă las să descoperiți, pe îndelete, măiestrele și duioasele mărturii, începând cu cele dictate de momentul înveșnicirii Părintelui nostru și continuând cu cele înveșnicite în ucenici, fiii duhovnicești și-n tot omul, care s-au lăsat înveșmântați în privirea și surâsul celui cu adevărat Cuminte!

Același ucenic...

